

Dosarul nr.2ra-2000/2018

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (S. Daguța)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

03 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Liuba Paladii,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de A.P.L.P.
„NR.54/219” COOP împotriva Liubei Paladii privind încasarea datoriei pentru
serviciile locativ-comunale prestate,
împotriva deciziei din 26 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 20 martie 2017, A.P.L.P. „NR.54/219” COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liubei Paladii privind încasarea sumei de 666,81 lei cu titlu de datorie pentru chirie, a sumei de 2492,25 lei cu titlu de datorie pentru deservirea blocului, a sumei de 1284,22 lei cu titlu de datorie pentru servicii de deservire a utilajului blocului, a sumei de 5,08 lei cu titlu de datorie pentru servicii de deservire tehnică lift, 378,71 lei cu titlu de datorie pentru servicii de transportare a deșeurilor menajere, a sumei de 5,59 lei cu titlu de datorie pentru serviciile de deservire a antenei colective, a sumei de 4,48 lei cu titlu de datorie pentru serviciile de radioficare, 117,44 lei cu titlu de datorie pentru serviciile de energie electrică scară, a sumei de 473,79 lei cu titlu de datorie pentru reparația capitală a rețelelor ingineresti, iar în total suma de 5428,37 lei cât și taxa de stat în mărime de 2382,82 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile nr.xxxxx, Paladii Liuba, este proprietara xxxxxx, mun.Chișinău care se află în gestiunea A.P.L.P. „NR.54/219” COOP.

A menționat că A.P.L.P. „NR.54/219” COOP, activează în baza statutului, fiind înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu nr.xxxxxxx din 17 noiembrie 1998, astfel pînă în prezent a prestat servicii de deservire a blocului, deservire a utilajului blocului, reparație capitală a rețelelor interne, adiacent comandînd servicii de deservire tehnică a ascensoarelor, transportarea deșeurilor menajere tari,

servicii de radioficare și deservire tehnică a sistemelor colective de recepție a programelor de televiziune de la prestatorii acestor servicii.

Asociația și-a îndeplinit conștiincios obligațiile asumate însă pârîta avînd obligația de a achita costul serviciilor locativ-comunale, invocate în ordinele de plată remise lunar, nu a achitat serviciile nominalizate, acumulînd pentru perioada de 01 august 2001- 01 iulie 2016, datorie în sumă de 5428,37 lei.

Pe parcursul acestei perioade, pârîta nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, precum și careva obiecții privind volumul sau calitatea serviciilor, nu au fost.

Pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă, în luna septembrie 2016, pârîta prin reclamație a fost informată despre necesitatea achitării restanței pentru serviciile locativ-comunale, însă careva acțiuni privind stingerea obligației din partea acesteia nu au urmat.

Prin hotărîrea din 22 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana s-a admis parțial acțiunea și s-a încasat de la Liuba Paladii în beneficiul A.P.L.P. „NR.54/219” COOP, suma de 2492,25 lei cu titlu de datorie pentru deservirea blocului pînă la 31 decembrie 2016, suma de 1284,22 lei cu titlu de datorie pentru deservirea utilajului blocului pînă la 31 decembrie 2016, suma de 378,71 lei cu titlu de datorie pentru transportarea deșeurilor pînă la 31 martie 2010, suma de 117,44 lei cu titlu de datorie pentru energia electrică locurilor de uz comun pînă la 30 iunie 2007, suma de 473,79 lei cu titlu de datorie pentru reparația capitală a rețelelor ingineresti pînă la 30 octombrie 2015, cît și suma de 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 5016,41 lei.

Cererea de chemare în judecată în partea pretenției de încasare a sumei de 666,81 lei cu titlu de datorie pentru chirie pînă la 30 noiembrie 2001, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a autorizat pătrunderea forțată a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia și/sau în proprietatea debitorului (debitorilor), inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului (debitorilor), la executarea silită a prezentei hotărîri.

Prin decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Paladii Liuba și avocatul Tampei Tatiana, s-a casat parțial hotărîrea din 22 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de A.P.L.P. „NR.54/219” COOP împotriva pârîtei, Paladii Liuba, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a A.P.L.P. „NR.54/219” COOP către Paladii Liuba în privința încasării datoriilor pentru deservirea blocului, deservirea utilajului blocului, transportarea deșeurilor, energia electrică a locurilor de uz comun și reparația capitală a rețelelor ingineresti.

S-a încasat din contul lui Paladii Liuba în folosul A.P.L.P. „NR.54/219” COOP datoriile pentru deservirea blocului calculate pînă la 31 decembrie 2016 în sumă de 623,90 lei, deservirea utilajului blocului calculate pînă la 31 decembrie 2016 în sumă de 382,50 lei și reparația capitală a rețelelor ingineresti calculate pînă la 30 octombrie 2015 în sumă de 256,32 lei.

Restul pretențiilor A.P.L.P. „NR.54/219” COOP către Paladii Liuba privind încasarea datoriilor pentru deservirea blocului, deservirea utilajului blocului, transportarea deșeurilor, energie electrică a locurilor de uz comun și reparația capitală a rețelelor ingineresti, s-au respins ca fiind prescrise.

În rest, hotărîrea din 22 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a reținut că prima instanță a interpretat greșit normele de drept material aplicabile la caz precum și a aplicat incorect probele prezentate în acest sens or, o parte din pretențiile înaintate de reclamant/intimat către pîrît/apelant sunt prescrise și corespunzător, deoarece partea în favoarea căreia s-a scurs acest termen a invocat tardivitatea pretențiilor, acestea urmau a fi respinse.

A stabilit că instanța de fond corect a aplicat normele legale și a decis admiterea acțiunii în parte or, apelanta/pîrîta nu are contract de prestare a serviciilor semnat individual cu furnizorii de servicii și nu a contestat actele administrative în temeiul cărora i-au fost înaintate spre plată aceste servicii.

A conchis că instanța greșit a încasat sumele pretinse, deoarece urmează a fi încasate datoriile din perioada martie a.2014, iar datoriile existente de pînă la această perioadă nu urmează a fi încasate, fiind prescrise. În principiu hotărîrea instanței de fond și în această parte este corectă, deoarece pîrîta nu a invocat la examinarea în fond expirarea termenului de prescripție, însă deoarece acest moment a fost invocat la etapa de apel, iar instanța de apel a examinat pricina în fond și deoarece pentru o parte de pretenții s-a constatat expirarea termenului de prescripție, aceste pretenții urmează a fi respinse. Or, apelanta/pîrîta a invocat expirarea termenului de prescripție, iar reclamantul/intimat nu a făcut dovada că acest termen a fost suspendat sau întrerupt, nu a cerut repunerea în termen și nu a prezentat dovezi în acest sens.

La 03 august 2018 Liuba Paladii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrii din 22 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și parțial decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În susținerea recursului recurentul a indicat dezacordul său cu hotărîrile judecătorești. A menționat că la adoptarea hotărîrilor nu s-a luat în calcul circumstanțele importante pentru emiterea hotărîrii și probele care au fost anexate la materialele cauzei.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 11 iunie 2018 (f.d.161) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate, recursul declarat de Liuba Paladii la 03 august 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liuba Paladii este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liuba Paladii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură

civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiență probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Liuba Paladii.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Liuba Paladii.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh